

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612010228
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8612010228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.2.2015 v trestnej veci proti obž. A. W. pre prečin násillia proti skupine obyvateľov proti § 359 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2T 130/2012 zo dňa 21.5.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. o s l o b o d z u j e obžalovaného A. W., nar. XX.XX.XXXX v Z. D. S., trvale bytom H. XXX, okres Z. D. S. spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 15.04.2012 v čase po 18.00 hod. počas jazdy po štátnej ceste 1/73 za obcou U. smerom na Z., okr. Z., ako spolujazdec v osobnom motorovom vozidle zn. Seat Pick up, e.č. SN 801BY v čase predbiehania uvedeného motorového vozidla motorovým vozidlom O. G. so štvorčlennou posádkou vytiahol expanznú zbraň a to plynovú tureckú samonabíjaciu pištoľ zn. Zoraki, model M 906, kal 9 mm, výr. č. 011602, do ktorej zasunul zásobník a nabil ju posunutím záveru do zadnej polohy, následne odsunul vodiča smerom bližšie k volantú a spoza jeho chrbta touto zbraňou namieril najprv na svoju hlavu a potom na O. G. a členov jeho posádky F. N., L. O. a F. T. staršieho a F. T. mladšieho, ktorí v obave, že sa jedná o zbraň na ostrú muníciu, začali uhýbať a skrývať sa za sedadlá vozidla a rozhodli sa nepokračovať v jazde,

pretože skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obž. A. W. vinným z prečinu násillia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 359 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

- dňa 15.04.2012 v čase po 18.00 hod. počas jazdy po štátnej ceste 1/73 za obcou Ladomirova smerom na Z., okr. Z., ako spolujazdec v osobnom motorovom vozidle zn. Seat Pick up, e.č. SN 801BY v čase predbiehania uvedeného motorového vozidla motorovým vozidlom O. G. so štvorčlennou posádkou vytiahol expanznú zbraň a to plynovú tureckú samonabíjaciu pištoľ zn. Zoraki, model M 906, kal 9 mm, výr. č. 011602, touto zbraňou namieril na O. G. a členov jeho posádky F. N., L. O. a F. T. staršieho a F. T. mladšieho, ktorí v obave, že sa jedná o zbraň na ostrú muníciu, začali uhýbať a skrývať sa za sedadlá vozidla a rozhodli sa nepokračovať v jazde.

Za to mu podľa § 359 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote proti výroku o vine a treste obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie. V dôvodoch odvolania uvádza, že v súlade s jeho prvým odvolaním z 12.2.2013 súd ustálil skutkový stav rozdielne ako bol popísaný v obžalobnom návrhu. Je však toho názoru, že keď v napadnutom rozsudku prvostupňový súd konštatuje, že po vyťahnutí plynovej pištole túto mal namieriť na poškodených, skutkový stav ustálil nesprávne, lebo on tak neurobil a nebolo to bez akýchkoľvek pochybností preukázané. On sa priznal, že ukázal plynovú pištoľ posádke vozidla, ktoré predchádzalo ich auto. Je možné a nevylučuje to, že osoby sediace v predbiehajúcom vozidle si vysvetľujú jeho gesto tak, že pištoľ na nich namieril, ale to sa nestalo. V žiadnom prípade to neurobil a ani nemal v úmysle, aby pištoľ pritom, ako im ju ukázal aj nabíjal a na posádku v predbiehajúcom vozidle namieril. Takto to v konečnom dôsledku ustálil aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, keď zo skutkového výroku obžaloby vypustil časť „...do ktorej zasunul zásobník a nabil ju posunutím záveru do zadnej polohy a následne odsunul vodiča smerom bližšie k volantu a touto zbraňou namieril najprv na svoju hlavu...“. On plynovú pištoľ týmto osobám len ukázal, aby ich prestali predchádzať, lebo z otvorených okien na nich kričali a vyzerali veľmi nahnevane. Nič iné, než odradiť ich, aby upustili od toho, ako na cestnej komunikácii manévrovali s autom, nemal v úmysle. Pokiaľ súd v tomto smere v odôvodnení napadnutého rozsudku ustálil, že nemôže bez pochybností konštatovať, že poškodení sa v rozhodnom čase správali tak, že on spolu s bratom si mal dôvod myslieť, že ich prenasledujú, urobil tak nesprávne. On s bratom a priateľmi po odchode z obce C. nemali obavy z poškodených, keď im ukázal zdvihnutý prostredník, pretože ich nikto nezačal prenasledovať. Ináč ale tomu bolo za obcou U., keď ich začali pri zvyšovaní rýchlosti nebezpečne atakovať svojím autom, to už mali všetci obavy, čo bude, ak ich predbehnú, ich druhé auto ich dokonca predchádzalo sprava. Doposiaľ si nikto nepoložil otázku, čo by sa stalo, ak by ich vozidlo s poškodenými predišlo, zablokovalo im cestu a pod.. Naďalej zotráva na presvedčení, že ak by sa do prípadu nezainteresovali policajti z novovytvorenej zločky KR PZ v Prešove, Odbor oddelenia extrémizmu a diváckeho násillia, ktorí podali podnet na vznesenie obvinenia voči nemu, tak by to bol len priestupok. V trestnom oznámení, ktoré 15.4.2012 urobil O. G. a F. N. uvádzali, že mal v ruke pištoľ, ktorú im ukazoval. Až následne začali zhodne vypovedať, že pištoľou na nich mieril, resp. dokonca ju mal predtým aj nabiť, čo sa nakoniec nepreukázalo. Okresný súd v konečnom dôsledku nesprávne vyhodnotil aj značné rozpory vo výpovediach poškodených v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Ďalej opätovne poukazuje na závažné procesné pochybenia, ktoré boli zistené na hlavnom pojednávaní. V súlade so zákonom boli ako svedkovia poškodení vypočutí len O. G. a F. N.. Ostatní svedkovia - poškodení F. T. st., F. T. ml. a L. O. neboli povereným príslušníkom PZ vypočutí zákonným spôsobom, lebo ako na hlavnom pojednávaní 31.1.2013 vyplynulo z výpovede svedka poškodeného F. T. st., poverený príslušník im len dodatočne dal v mieste bydliska už napísané zápisnice podpísať, čo potvrdili na hlavnom pojednávaní. Porovnaním jednotlivých zápisníc je jednoznačne zjavné, že všetky sú skopírované a takmer na 100% totožné. Napriek námietkam jeho obhajcu a nezákonnosti takto vykonaných dôkazov samosudca pri odstraňovaní rozporov vo výpovediach svedkov poškodených prečítal takéto zápisnice a vykonal ich ako dôkaz. Takto nezákonne vykonaný dôkaz sa snažil konvalidovať otázkami na svedkov, či predtým, ako podpísali výpoveď si ju riadne prečítali, pričom títo paradoxne nepotvrzovali svoje výpovede z prípravného konania. Podľa jeho názoru a presvedčenia nemôžu byť takéto dôkazy, o ktorých sú dôvodné pochybnosti považované za usvedčujúci dôkaz na uznanie viny zo skutku, pre ktorý je stíhaný, a preto ich legalizáciu sudcom považuje za porušenie zákona v jeho neprospech. Na záver apeluje na to, aby v súlade s ust. § 10 ods. 2 Tr. zákona nebolo jeho nerozvážne konanie posúdené ako prečin, pretože skutočne nikdy nemal v úmysle sa vyhrážať smrťou alebo ťažkou ujmom na zdraví skupine obyvateľov, z jeho strany išlo o nevysvetliteľné zlyhanie, a keď vybral zo skrinky pištoľ, túto v žiadnom prípade nechcel použiť, ale len ukázať osobám v aute, ktoré ich predbiehalo, pretože z nich mali strach a obavu. Jeho správanie bolo len chvíľkovým vybočením, a teda podľa jeho názoru a presvedčenia nemusí ísť o prečin. Navrhol preto, aby odvolací súd po prehodnotení zákonnosti vykonaného dokazovania a napadnutého rozhodnutia napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol rozsudkom tak, že ho podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodí.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší

rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného možno považovať za dôvodné.

V posudzovanej veci prvostupňový súd rozhodol opätovne rozsudkom po tom, čo jeho predchádzajúci rozsudok zo dňa 12.2.2013 bol uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 1To 15/2013 zo dňa 28.5.2013 zrušený a okresnému súdu bolo uložené, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd poukázal na skutočnosti, ktoré bolo ešte potrebné objasňovať a smer, v ktorom bolo potrebné pôvodné dokazovanie doplniť. Pokyny krajského súdu prvostupňový súd v podstate rešpektoval, vykonal dôkazy, ktoré mu boli uložené, aj keď je potrebné uviesť, že nie úplne do dôsledkov, ale podľa názoru krajského súdu aj rozsah dokazovania, ktoré bolo po zrušení rozsudku vykonané je v takom rozsahu, že v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. je na rozhodnutie dostačujúci.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy boli v predmetnej veci vykonané, poukázal na skutočnosti, ktoré z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali a uviedol aj to, ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na základe ktorých dôkazov a skutočností z nich plynúcich dospel k skutkovým záverom prezentovaným vo výroku napadnutého rozsudku.

Tak, ako to z obsahu dôkazu aj z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, v posudzovanej veci sú dve skupiny dôkazov. Na jednej strane sú to dôkazy, ktoré podporujú tvrdenia a obranu obžalovaného a na druhej strane dôkazy, ktoré ho majú zo spáchania skutku usvedčať, a na základe ktorých prvostupňový súd svoje skutkové závery ustálil.

Z výpovede obžalovaného A. W. vyplýva, že keď boli s motorovým vozidlom, ktoré riadil jeho brat P. na konci obce U., všimli si, že ďalšie motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzali ich bratia O., W. a ich priateľky, ich predišlo po pravej strane a súčasne si všimol, že z ľavej strany sa na ich úroveň dostalo motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzali F., ktorým predtým v C. ukázal hanlivé gesto (zdvihnutý prostredník), pričom zo spôsobu ich jazdy usúdili, že ich chcú vytlačiť z cesty, tlačili sa na nich, všimol si, že majú stiahnuté okná vpredu aj vzadu, ukazovali hanlivé gestá a gestikulovali v zmysle, že ich zabijú, hrozili im rukami. Brat mu preto povedal, že v priehradke má pištoľ, on ju vybral a ukázal poškodeným. V žiadnom prípade na nich hlavňou nemieril, ukázal ju z boku, aby bolo vidieť, že ju má, držal ju pred telom brata. Oni sa zrejme zľakli, vozidlo spomalilo a odbočilo.

Skutočnosti uvádzané obžalovaným v podstate vo svojich výpovediach potvrdzuje aj svedok P. W., ktorý uvádzal, že za jednou dedinou si všimol, ako na bratovej úrovni (teda na úrovni motorového vozidla Volkswagen, ktorý riadil jeho brat S. W.), ktorý šiel za nimi, ide nejaké tmavomodré auto, pričom brat zrýchlil a predišiel jeho motorové vozidlo, ale po pravej strane. Uvedené tmavomodré auto sa potom dostalo na ich úroveň, pričom brat A. ho upozornil, že sú tam F., ktorým v jednej dedine ukazovali hanlivé gestá. Keďže uvedené auto sa na nich tlačilo, blokovalo ich z cesty smerom von, zľakol sa, že sa im chcú pomstiť a A. povedal, že v skrinke má plynovú pištoľ, aby ju vybral a ukázal. Brat pištoľ ukázal a vôbec ju nenabíjal iba ukazoval, aj keď presne nevedel uviesť, akým spôsobom, podľa neho mieriac hlavňou pred seba.

Skutočnosti potvrdzujúce tvrdenia obžalovaného A. W. a svedka P. W. o spôsobe jazdy motorového vozidla, v ktorom sa nachádzali poškodení, sčasti plynú aj z výpovedí svedkov S. W., O. W., O. S. a O. C.. Z obsahu ich výpovedí vyplýva, že keď sa na ich úroveň dostalo motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzali F., ktorí im predtým ukazovali hanlivé gestá, uvedené vozidlo sa ich snažilo vytlačiť z cesty, malo stiahnuté okná, osádka na nich vykrikovala, že ich zabijú, preto vodič začal na bratov trúbiť a následne ich vozidlo predišiel z pravej strany.

Je zrejme, tak, ako to napokon konštatuje súd prvého stupňa, že vo výpovediach obžalovaného a týchto svedkov sú určité odlišnosti. Rozpory, ktoré tu sú sa však netýkajú takých podstatných skutočností, ako v prípade druhej skupiny dôkazov, teda výpovedí svedkov - poškodených, ktorí obžalovaného zo spáchania skutku usvedčajú, teda svedkov O. G., F. N., L. O., F. T. ml. (pokiaľ ide o svedka F. T. st. tu nie je možné o rozporoch v jeho výpovediach oproti prípravnému konaniu hovoriť vzhľadom na to, že tak, ako to skonštatoval krajský súd už predtým, výpoveď tohto svedka v prípravnom konaní nebola vykonaná

v súlade so zákonom, a teda nie je ako dôkaz použiteľná, pretože tento svedok ako otec svedka F. T. ml. bol prítomný pri výsluchu svojho syna a následne po tom, čo bol vypočutý F. T. ml., bol vypočúvaný ako svedok on, znamená to teda, že následne vo svojej svedeckej výpovedi vypovedal o tých istých skutočnostiach ako F. T. ml. a prítomnosť jedného svedka pri výsluchu svedka iného nie je prípustná).

Na rozpory, ktoré vo výpovediach vyššie uvedených svedkov sú, a ktoré boli naozaj podstatného charakteru, krajský súd poukázal už vo svojom predošlom rozhodnutí.

Z výpovedí svedkov O. G., F. N., L. O. a F. T. ml. v prípravnom konaní zhodne (aj túto skutočnosť konštatoval krajský súd už aj predtým, že výpovede svedkov sú takmer totožné) vyplývalo, že keď sa nachádzali v obci C., prechádzali okolo nich motorové vozidlá zn. Volkswagen Passat a Seat Pick-up, pričom posádky oboch vozidiel im ukázali hanlivé gestá, a to zdvihnutý prostredník, rukou si prešli po tvári, čo pochopili tak, že sa z nich vysmievajú, že sú F.. Oni potom po asi 10 minútach s motorovým vozidlom, ktoré viedol O. G., išli spolu do Z., pričom za obcou U. dobehli motorové vozidlá posádky ktorých im spomínané hanlivé gestá ukazovali, preto sa rozhodli, že ich predídu. S výnimkou svedka O. G. ostatní svedkovia uvádzali, že keď sa dostali na úroveň vozidla Volkswagen Passat, začali im rukami ukazovať, čo mal znamenať zdvihnutý prostredník, na čo Volkswagen Passat pridral, a predišiel motorové vozidlo Pick-up po pravej strane. Potom začali predchádzať motorové vozidlo Seat a podľa výpovedí všetkých v čase, keď sa dostali na jeho úroveň mal vodičov spolujazdec v ruke pištoľ, ktorou na nich mieril, oni sa prikrčili, pretože sa báli, že na nich vystrelí, vodič ich vozidla pribrzdil a odbočil.

Na hlavnom pojednávaní svedok O. G. tvrdil, že keď došli na úroveň motorového vozidla Pick-up, F. T. starší, ktorý sedel vedľa neho ho upozornil, že má zbraň, a keď sa pozrel na auto videl, ako obžalovaný drží v ruke zbraň, túto namieril na neho a ostatných tak, že nahol svojho šoféra dopredu na volant a spoza neho na nich mieril pištoľou. Súčasne uvádzal, že videl aj to, ako túto zbraň nabil, teda zasunul zásobník a posunutím záveru do zadnej polohy ju nabil. Svedok F. N. uvádzal, že keď boli na úrovni Pick-upu, vodič sa prikrčil na volant a spoza neho videl, ako obžalovaný urobil pohyb s rukami tak, ako keď zasúva zásobník do rukoväte pištole, a potom touto pištoľou mieril sebe na hlavu a následne tou pištoľou mieril na ich auto, viac menej na šoféra, a tie isté skutočnosti uvádzali aj svedkovia F. T. st., F. T. ml. a L. O., ktorí navyše tvrdili aj to, že videli, ako obžalovaný vybral pištoľ, nabil zásobník, potom pištoľou namieril sebe na hlavu a na to hneď na nich.

Aj keď podľa názoru krajského súdu rozpory vo výpovediach týchto svedkov neboli ani po doplnenom dokazovaní dostatočným spôsobom odstránené, okresný súd pri hodnotení dôkazov výpovediam týchto svedkov, aj keď len v časti, uveril, a práve na základe ich výpovedí skutkový stav prezentovaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku ustálil.

S existenciou rozporu vo výpovediach svedkov sa prvostupňový súd vysporiadal tak, že uviedol, že z výpovedí poškodených nie je možné bez pochybností ustáliť, že obžalovaný odsunul vodiča k volantu, zbraňou mieril najsamprv na svoju hlavu a potom na nich, a to všetko po tom, čo mal ešte predtým zasunúť zásobník do zbrane a nabiť ju posunutím záveru do zadnej polohy. Takže evidentne z uvedeného dôvodu aj oproti obžalobe upravil skutkový stav tak, že túto časť skutkovej vety vypustil.

Dostatočným spôsobom však prvostupňový súd nevysvetlil prečo (keď neveril výpovediam svedkov v tejto časti) možno podľa jeho názoru tak, ako to v dôvodoch svojho rozhodnutia tvrdí, jednoznačne a bez pochybností ustáliť, (zrejme majú za to, že čiastočne možno pritom vychádzať aj z výpovede obžalovaného), že obžalovaný použil zbraň v snahe zastrášiť poškodených a túto na nich namieril.

I napriek pochybnostiam o správnosti hodnotenia dôkazov zo strany súdu prvého stupňa je potrebné uviesť, že ten sa v postate vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi. Poukázal na dôvody, ktoré ho viedli k tomu, prečo uveril časti výpovedí poškodených a vzhľadom na ich výpovede a ďalšie dôkazy už dospel k skutkovým záverom uvedeným vo výroku rozsudku.

Aj keby o správnosti hodnotenia dôkazov neboli pochybnosti, (v tomto smere krajský súd ešte podotýka, že vzhľadom na to, že v priebehu odvolacieho konania neboli vykonané žiadne ďalšie dôkazy, ani nemá možnosť sa odchýliť od hodnotenia dôkazov súdu prvého stupňa) na rozdiel od jeho záverov dospel, vzhľadom na všetky vykonané dôkazy, k inému záveru pri posudzovaní stupňa závažnosti stíhaného prečinu.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je závažnosť súdeného prečinu vyššia, než nepatrná.

Podľa názoru krajského súdu sa však prvostupňový súd v tomto smere nie dôsledne a presvedčivo vysporiadal s okolnosťami, za ktorých malo ku skutku dôjsť. Svedčia o tom jeho takpovediac rozporuplné tvrdenia, keď na jednej strane uvádza, že nie je možné jednoznačne bez pochybností ustáliť, či obžalovaný aj jeho brat boli, alebo neboli ohrozovaní spôsobom jazdy auta a správaním jeho posádky, teda poškodených, a na druhej strane, že nemôže bez pochybností konštatovať, že poškodení sa v čase rozhodnom správali tak, že obžalovaný spolu s bratom mali dôvod si myslieť, že ich prenasledujú v snahe sa im pomstiť za predchádzajúce gestá.

V tejto súvislosti nie je možné obísť a opomenúť viaceré skutočnosti. Tou prvou je fakt, že samotní poškodení uvádzali, že už v čase, keď došli na úroveň v poradí druhého motorového vozidla, teda motorového vozidla Volkswagen Passat, gestami im ukazovali, čo mali znamenať tie hanlivé gestá a posádka uvedeného vozidla ako keby sa ich zľakla (ak by to boli len čisté gestá, nemali dôvod ani samotní poškodení si myslieť, že sa ich posádka uvedeného vozidla zľakla), takže zrýchliła a predišla vozidlo idúce pred ním po pravej strane. V ďalšej časti pokiaľ by malo ísť o bežné predchádzanie motorového vozidla bez toho, aby sa správali spôsobom, ako to popisoval obžalovaný a svedok P. W., nemohol zákonite čas predchádzania trvať takú dobu, aby si svedkovia, a to aj tí, ktorí sedeli na zadnom sedadle motorového vozidla riadeného O. G. v situácii, keď zadné sklá motorového vozidla Pick-up boli tmavé, všimnúť všetky skutočnosti, ktoré vo svojich výpovediach uvádzali, navyiac, keď uvedené vozidlo malo ísť podľa ich tvrdení veľmi pomaly. V tomto smere je teda potrebné, keďže nebol preukázaný opak, vychádzať z výpovedí a tvrdení obžalovaného, ktorý to, že pištoľ vybral nepoprel a nepoprel ani to, že ju poškodeným ukazoval, pričom pripustil, že aj keď on to rozhodne nemal v úmysle sa im vyhrážať, mohlo to na poškodených pôsobiť ináč, pištoľ však vybral a ukazoval len preto, aby odradil poškodených od spôsobu, akým manévrovali s vozidlom na ceste, vytláčali ich, teda z obavy pred poškodenými.

Práve uvedené skutočnosti podľa názoru krajského súdu neumožňujú urobiť záver o tom, že závažnosť stíhaného prečinu je vyššia, než nepatrná.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a následne na podklade stanovenia § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol sám, a to tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.